

Succesverhalenfestival 2021

De nacht van Nieuwegein

Ook op 7 juni zijn onze vaccinatiemedewerkers van GGD regio Utrecht hard aan het werk in de Beursfabriek in Nieuwegein. Een dag die lijkt op alle andere werkdagen. Degenen die in de doelgroep vallen (tot geboortjaar 1984) komen naar Nieuwegein om hun vaccinatie te halen. Onze dagcoördinator krijgt een intern telefoontje. Er is een lekkage in het pand. Er is een waterleiding gesprongen. Vraag 1 was: wat zijn de gevolgen voor ons? Niet zo heel veel? Mooi, dan kunnen we weer verder met ons werk. Een uur later krijgen we een melding dat door de gesprongen waterleiding de elektriciteit van de koelkast is uitgevallen. De koelkast waarin alle vaccins liggen. 1200 stuks. Wat nu?! Het was 15.00 uur en om 20.00 uur zou de laatste bezoeker komen. De dagcoördinator schakelt met de regio coördinator, de regioco schakelt met de manager en de manager schakelt met de directeur. We schieten gelijk in de crisismodus. Wat zijn de opties? Vaccins weggooien? Nee, doen we niet! Er is immers nog schaarste en nog niet iedereen is gevaccineerd. Dit druist volledig in tegen de taak waar we voor staan: Zo snel mogelijk zoveel mogelijk mensen vaccineren.

We nemen contact op met het RIVM voor een advies over de houdbaarheid. Hoe lang kunnen we de ontdooide Janssen vaccins nog bewaren De boodschap van het RIVM was dat de vaccins tot middernacht houdbaar waren. Daarna zouden we ze weg moeten gooien. We staken de koppen bij elkaar. Officieel mochten we Janssen alleen inzetten voor de geboortejaren 1967, 1968 en 1976. Dat was beleid van VWS en daar mochten we niet van afwijken. Wat als we nou de hele avond openblijven en mochten uitbreiden in doelgroep? Dan zouden we die vaccins weg kunnen prikken en niets weg hoeven gooien.

We schakelden met onze koepel GGDGHOR Nederland en tegelijkertijd met VWS. Kunnen ze een uitzondering maken om de doelgroepen uit te breiden? Kom op, actie in de taxi. Zoveel mensen wachtten nog op een vaccin. Waar er soms maanden gedaan werd over beleid zouden we in twee uur voor elkaar moeten krijgen... Inmiddels tikte de klok door. Het was al vier uur. We hadden nog acht uur tot middernacht.

Wat moest er geregeld worden? Medewerkers zouden langer door moeten werken, de gemeente zou toestemming moeten geven, wie zou er in aanmerking komen voor een vaccin? Hoe konden we 1200 mensen bereiken? Een uur later kwam er een 'go' van VWS. Yes, we gaan ervoor! Medewerkers wilden graag langer doorwerken. Maar we hadden nóg meer mensen nodig. Als host, verkeersleider, administratie. We wisten niet wat er op ons af ging komen. Maar we konden maar beter goed voorbereid zijn. Nu de grootste vraag: Wie gaan we benaderen voor het vaccin? We dachten gelijk aan groepen als brandweer en personeel van de crisisorganisatie van onze eigen Veiligheidsregio. Mensen die door hun werk veel in contact komen met mensen binnen de 1,5 meter. Daarnaast onze eigen medewerkers die dag in dag uit aan het vaccineren of testen waren binnen de 1,5 meter. Met beide groepen konden we ook het snelst schakelen. Binnen no-time ging het bericht rond via whatsapp. Deze informatie lag binnen de kortste keren op straat. Vooral onder jongeren ging het bericht rond als een lopend vuurtje.

Onze afdeling Communicatie besloot het bericht dat we vaccins overhadden, niet proactief te communiceren. We wisten niet precies wat we konden verwachten maar we wilden voorkomen dat men vanuit het hele land op de stoep zou staan en hen zouden moeten teleurstellen. Daarnaast wisten we dat het nieuws online rondging. Ook wisten we op dat moment dat er al 500 mensen van de VRU en onze eigen medewerkers hadden toegezegd te komen voor een vaccin. Nog 700 vaccins te gaan. Directeur Jaap Donker, managementassistenten, managers, iedereen ging naar Nieuwegein om te helpen.

Aankomend in Nieuwegein stond er een gigantische rij van jongeren.

We wisten niet wat we zagen. Een drukte van jewelste. Iedereen in de rij was zo blij dat ze een vaccin zouden krijgen. Er heerste een euforische stemming, ook al moesten ze een tijdje wachten. In de locatie verzetten onze medewerkers man en macht om voor 0.00 uur 1200 mensen te administreren en te vaccineren. Normaal gesproken werden de mensen bij het maken van een afspraak voor een vaccinatie geregistreerd, nu moest dit ter plekke gebeuren. Maar het gas ging erop. Medewerkers die normaal gesproken ander werk deden, werkten als host of admin. We zijn buiten snel de mensen in de rij gaan tellen. Bij 1200 zijn we mensen gaan informeren dat ze beter naar huis konden gaan, om teleurstelling te voorkomen. We hadden immers 'maar' 1200 vaccins over. Deze mensen waren wat teleurgesteld maar wisten tegelijkertijd; wie het eerst komt wie het eerst maalt. En ze waren blij dat ze het nu al wisten en de boodschap niet kregen na urenlang wachten.

We schakelden met onze online adviseur. We moesten snel een bericht plaatsen over de vaccins die over waren, maar dat het geen zin meer had om te komen. Nog voordat het erop stond hing een journalist van RTV Utrecht aan de telefoon. Klopt het dat er vaccins over waren? Het bericht was via whatsapp bij hem terechtgekomen, via een vader uit de klas van zijn zoon. Vanaf dat moment was het bingo. De een na de andere journalist hing aan de telefoon. NOS, RTL, Hart van Nederland. De hele avond door kwamen er nieuwe vragen en vroegen ze om nieuwe updates. Om 0.00 uur hebben we het laatste vaccin gezet. Het was gelukt! Niets weggegooid en 1296 mensen die nog niet in aanmerking kwamen voor een vaccin, blij gemaakt. De gevaccineerde bezoekers waren weg, maar wij waren nog niet klaar. Opruimen en alles klaarzetten voor de volgende dag. Jaap Donker klom op de zeepkist en bedankte zowel de mensen die vanaf de ochtend aan het werk waren, als degenen die later in waren gevlogen. Om 02.30 uur sloten we de deuren met een buitengewoon voldaan gevoel. Zet een probleem om in een kans. Zo werken we bij GGD regio Utrecht! 🍌 🍌 🍌 🍌